23/06/2020

“Εν μόνον εζήτει, του Ιησού την αγάπην”

/ Γνώμες

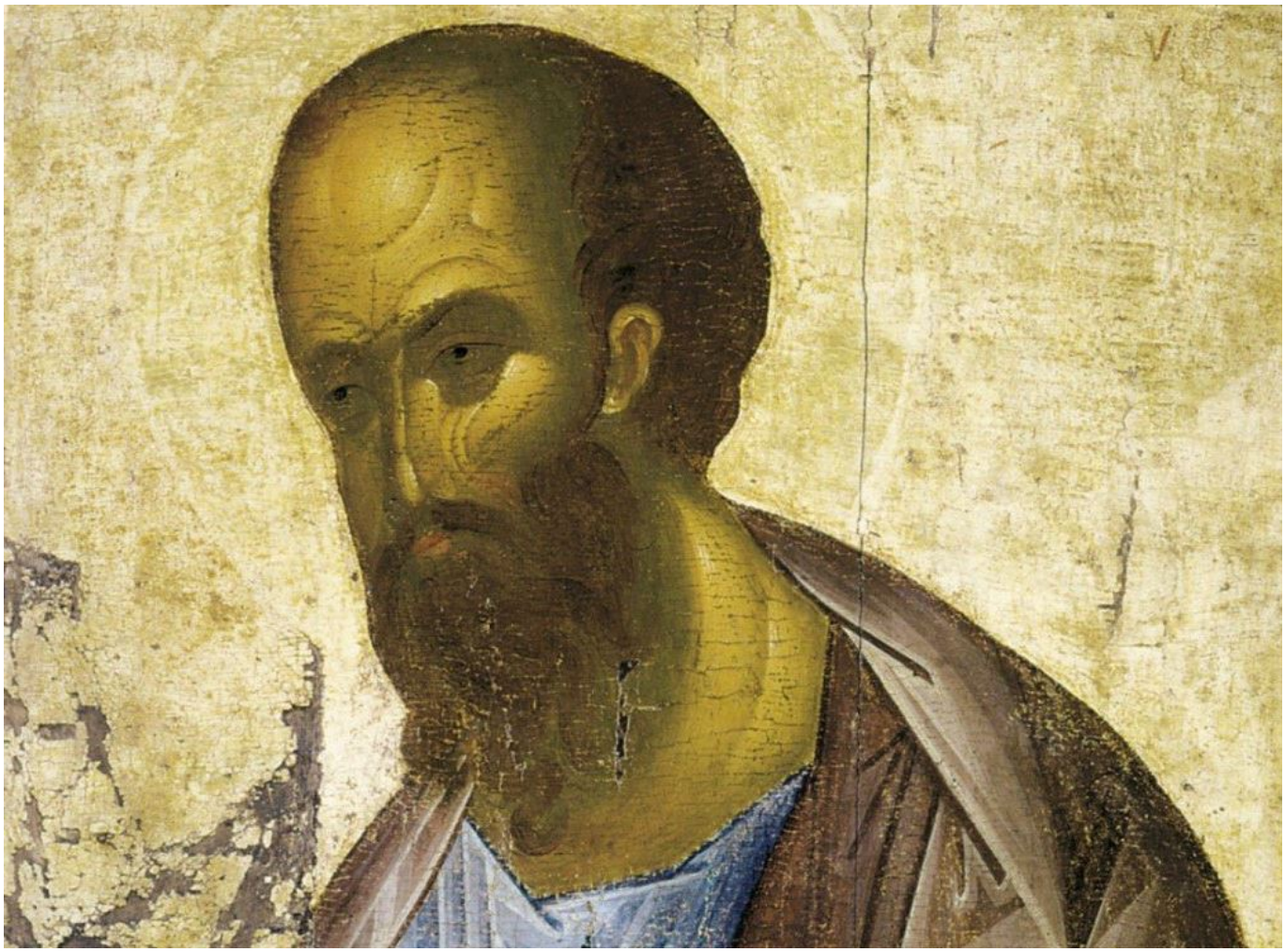

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Εμείς οι άνθρωποι ζητούμε από τον Θεό καθημερινά, σύμφωνα με τον λόγο Του: «Αιτείτε, και δοθήσεται υμίν, ζητείτε και ευρήσετε,·κρούετε και ανοιγήσεται υμίν» (Ματθ. 7,7).

Ζητούμε υγεία, που είναι το ανώτατο αγαθό που υπάρχει πάνω στη γη, γι’ αυτό και είναι εύλογο αυτό το αίτημα μας. Ζητούμε πολλές φορές και άλλα πράγματα, ζητούμε δόξες, απολαύσεις, χρήματα. Επιδιώκουμε με θεμιτούς και αθέμιτους τρόπους να προβάλλουμε το πρόσωπό μας, να κυριαρχήσουμε στην κοινωνία, να πατήσουμε επί πτωμάτων, κατά το κοινώς λεγόμενο. Στόχος μας η υλοποίηση του ρητού «ο θάνατός σου, η ζωή μου», γι’ αυτό η κοινωνία έγινε απρόσωπη, μετατράπηκε σε κοινωνία χωρίς Θεό, δηλαδή χωρίς αγάπη.

Κι ενώ εμείς αιτούμαστε συνήθως τα εφήμερα, αξίζει να δώσουμε ιδιαίτερη σημασία στο τι ζητούσε ο Απόστολος Παύλος, ο Απόστολος της Ελλάδος, ο Απόστολος της Ευρώπης. Ο ιερός Χρυσόστομος μάς πληροφορεί και πάλι : «Εν μόνον εζήτει, του Ιησού την αγάπην».

«Αλλά τον Αβραάμ θαυμάζουν όλοι, γιατί όταν άκουσε, “Φύγε από την γη σου και τους συγγενείς σου”, άφησε πατρίδα και σπίτι και φίλους και συγγενείς και τα πάντα γιατί αυτή ήταν γι’ αυτόν η εντολή του Θεού. Πραγματικά κι εμείς το θαυμάζουμε αυτό. Αλλά τι θα μπορούσε να υπάρξει ισάξιο με τον Παύλο; Αυτός δεν άφησε πατρίδα και σπίτι και συγγενείς, αλλά τον ίδιο τον κόσμο για χάρη του Ιησού, ή καλύτερα, τον ίδιο τον ουρανό, και κάτι περισσότερο από τον ουρανό περιφρόνησε και ένα μόνο ζητούσε, την αγάπη του Ιησού. Και άκουσε τον ίδιο να δηλώνει αυτό και να λέγει : “Ούτε οι περιστάσεις του παρόντος, ούτε τα μέλλοντα γεγονότα, ούτε το ύψος, ούτε το βάθος θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού”. Αλλά, ο Αβραάμ ριψοκινδυνεύοντας την ζωή του, άρπαξε από τους βαρβάρους τον ανεψιό του. Ο Παύλος, όμω,ς δεν άρπαξε τον ανεψιό του, ούτε τρεις και πέντε πόλεις, αλλά ολόκληρη την οικουμένη, όχι από βαρβάρους, αλλά από τα ίδια τα χέρια των δαιμόνων, υπομένοντας καθημερινά άπειρους κινδύνους και παρέχοντας με τους δικούς του θανάτους πολλή ασφάλεια στους άλλους. Αλλά, στην περίπτωση του Αβραάμ υπάρχει το κυριότερο αγαθό και το ανώτατο δείγμα ευσεβείας, το να θυσιάσει δηλαδή τον υιό του. Όμως και εδώ θα συναντήσουμε τα πρωτεία να τα έχει ο Παύλος, γιατί δεν θυσίασε τον υιό του, αλλά τον εαυτό του άπειρες φορές» (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Εις τον Απόστολον Παύλον, Ομιλία Α΄, ΕΠΕ 36, 407).